

הבועה

איך אלוהי כלמדני ,
בלהגיע אל ה-אני .
בוזיפוישי לא מצאתי ,
את נבכי נשמותי .

שאלתי את ההמון , אשר
סובב אותי , באשר , מי אני ?
ואז ירדתי , לשאול תזותיה ,
בגין שאלתי , את הלא יודע ... !!! .

מתי תישלח אותי , אתה , מבועתי ,
אשר סיבכה אותי .
אני משול לאדם מת
ללא ה-א-מת .

מוזלתי היא בייצרי
אשר שוכן בראשי .
הנני כעיוור סומא , ולא רואה .
יצרי זוגג על נשמותי ,
ואשליותי אשר לא מניזות לי .

מאסתי בזויי יה בוראי ,
אנא עשה , שאראה בנבכי נשמותי .
אולי רק אז בועתי תניזו לי ,
ואוכל לדעת את ה-אני .

בושתי וכלימתי העוטפים אותי ,
כסורגים בכלאי ,
על זוסר הבנתי במוזלתי .

תסכוליי אשר אופפים אותי
על גודל אוזלת ידי
רצוני להגיע לנשמותי ,
אשר תרפא ,
את מוזלת ראשי .

ורק-אז , אוכל להקשיב לנשבותי ,
אשר תקבל את ה-אני
מבוראי

מבתך
אילנה בת זוביבה

